Europa-Parlamentet
2019-2024

Budgetkontroluddvalget

2022/2083(DEC)

16.12.2022

UDKAST TIL BETÆNKNING

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet (2022/2083(DEC))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Mikuláš Peksa

PR_DEC_Other

INDHOLD

Side

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE 3

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 5

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet
(2022/2083(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2021 (COM(2022)0323 – C9-0000/2022)[2],

– der henviser til Rådets årsberetning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2021,

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2021, med institutionernes svar[3],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[4] for regnskabsåret 2021 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 314, stk. 10, og artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[5], særlig artikel 59, 118, 260, 261 og 262,

– der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

– der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2023),

1. meddeler Rådets generalsekretær decharge for gennemførelsen af Det Europæiske Råd og Rådets budget for regnskabsåret 2021 / udsætter sin afgørelse om decharge til Rådets generalsekretær for gennemførelsen af Det Europæiske Råd og Rådets budget for

[1] EUT L 93 af 17.03.2021.
[2] EUT C 399 af 17.10.2022, s. 1.
[3] EUT C …, ..., s. ….
[4] EUT C 399 af 17.10.2022, s. 240.
[5] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

regnskabsåret 2021;

2. fremsætter sine bemærkninger i nedenstående beslutning;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse og beslutningen, der er en integrerende del heraf, til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet
(2022/2083(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2021, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet,

– der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

– der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har eneansvaret for at meddele decharge for gennemførelsen af Den Unionens almindelige budget, og der henviser til, at Det Europæiske Råds og Rådets budget udgør en sektion i Unionens budget;

B. der henviser til, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union ikke udøver lovgivende funktioner;

C. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 317 i TEUF gennemfører Unionens budget på eget ansvar under hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og der henviser til, at Kommissionen inden for de gældende rammer tillægger de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem;

D. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet ("Rådet") i henhold til artikel 235, stk. 4, og artikel 240, stk. 2, i TEUF bistås af Generalsekretariatet for Rådet, og til, at generalsekretæren for Rådet har det fulde ansvar for en forsvarlig forvaltning af bevillingerne i EU-budgettets sektion II;

E. der henviser til, at Parlamentet i de seneste næsten tyve år har gennemført den veletablerede og respekterede praksis med at meddele decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og der henviser til, at Kommissionen er enig i, at praksis med at meddele decharge til hver enkel EU-institution, -organ, -kontor og -agentur for deres administrative udgifter fortsat bør følges;

F. der henviser til, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem;

G. der henviser til, at Parlamentet siden 2009 på grund af manglende samarbejde fra Rådets side under dechargeproceduren har set sig nødsaget til at nægte at meddele decharge til Rådets generalsekretær;

H. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og implementere princippet om resultatbaseret budgettering og god forvaltning af menneskelige ressourcer;

I. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet som EU-institutioner og modtagere af midler fra Unionens almindelige budget bør være gennemsigtige og demokratisk ansvarlige over for Unionens borgere og være underlagt demokratisk kontrol ved anvendelsen af offentlige midler;

J. der henviser til, at EU-Domstolens retspraksis bekræfter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter;

K. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands ("Ombudsmandens") henstilling i sag OI/2/2017/TE viste, at Rådets praksis med hensyn til gennemsigtighed i lovgivningsprocessen indeholder fejl og forsømmelser og burde forbedres, således at borgerne bliver i stand til at følge Unionens lovgivningsproces;

1. bemærker, at Rådets budget henhører under FFR-udgiftsområde 7, "Europæisk offentlig forvaltning", som beløb sig til i alt 10,7 mia. EUR i 2021; bemærker, at Rådets budget udgør ca. 5,6 % af det samlede administrative budget under FFR-udgiftsområde 7;

2. bemærker, at Revisionsretten i årsberetningen for regnskabsåret 2021 øgede sin stikprøve af transaktioner under posten Administration fra 48 i 2020 til 60 i 2021;

3. bemærker, at Revisionsretten nævner, at dens revisioner gennem mange år viser, at der generelt kun er lav risiko forbundet med disse udgifter

4. noterer med tilfredshed, at Revisionsretten også i årsberetningen for regnskabsåret 2021 bemærkede, at den ikke havde konstateret nogen specifikke forhold vedrørende Rådet;

Status for dechargeproceduren

5. beklager dybt, at Parlamentet også for regnskabsåret 2020 måtte nægte at meddele Rådet decharge, fordi Rådet nægter at samarbejde med Parlamentet om at sikre en grundig, velordnet og velinformeret dechargeprocedure;

6. fremhæver, at det er Parlamentets særret at meddele decharge i medfør af artikel 319 i TEUF samt de gældende bestemmelser i finansforordningen og Parlamentets forretningsorden på linje med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig beføjelsen til at meddele decharge med henblik på at opretholde gennemsigtigheden og til at sikre den demokratiske ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

7. understreger, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem, og finder det derfor uforståeligt, at Rådet finder, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen meddeles decharge for gennemførelsen af Rådets budget;

8. understreger den veletablerede og respekterede praksis med meddelelse af decharge til

alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, som Parlamentet har fulgt i næsten tyve år; minder om, at Kommissionen har erklæret, at den ikke er i stand til at føre tilsyn med gennemførelsen af de øvrige EU-institutioners budgetter; understreger, at Kommissionen endnu en gang har givet udtryk for den holdning, at praksis med at meddele decharge til hver enkel institution for deres administrative udgifter fortsat bør følges direkte af Parlamentet;

9. understreger, at den nuværende situation, hvor Parlamentet kun kan kontrollere Revisionsrettens og Ombudsmandens beretninger samt oplysningerne på Rådets websted, men ikke modtager skriftlige eller mundtlige svar fra Rådet under den årlige dechargeprocedure, dvs. Rådet nægter at samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den årlige dechargeprocedure, gør det umuligt for Parlamentet at træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge;

10. beklager, at Rådet i mere end et årti har vist, at det ikke har nogen politisk vilje til at samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den årlige dechargeprocedure; understreger, at denne holdning har haft en varig negativ indvirkning på begge institutioner og har miskrediteret forvaltningen og den demokratiske kontrol af Unionens budget og borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed; beklager dybt Rådets fortsatte afvisning af at indgå i et loyalt samarbejde inden for rammerne af dechargeproceduren, der har varet i mere end ti år;

11. understreger, at, selvom den nuværende situation skal forbedres ved hjælp af et bedre interinstitutionelt samarbejde inden for traktaternes rammer, kunne en revision af traktaterne gøre dechargeproceduren klarere og mere gennemsigtig, navnlig ved at give Parlamentet udtrykkelig kompetence til at meddele decharge individuelt til alle EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer;

12. minder om, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis støtter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter; kræver derfor fuld respekt for Parlamentets beføjelser og rolle som garant for princippet om demokratisk ansvarlighed; opfordrer Rådet til behørigt at følge op på de henstillinger, Parlamentet har vedtaget i forbindelse med dechargeproceduren;

13. opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at genoptage forhandlingerne med Parlamentet med henblik på at finde en løsning inden for den nuværende ramme for dechargeproceduren, hvis det er interesseret i at vise EU-borgerne, at det tager passende budgetkontrol og gennemsigtighed alvorligt, under hensyntagen til Parlamentets og Rådets respektive roller i dechargeproceduren;

14. bemærker, at Parlamentet trods Rådets manglende vilje til at samarbejde om dechargeproceduren ikke desto mindre i denne betænkning understreger visse politiske prioriteter og fremsætter nogle bemærkninger vedrørende Rådets budgetmæssige og økonomiske forvaltning og andre bemærkninger, der er relevante for dechargeproceduren;

15. bemærker, at Parlamentet i forbindelse med færdiggørelsen af denne betænkning har været nødt til at arbejde med oplysninger fra Rådets websted, eftersom Rådet som i de foregående år har valgt ikke at besvare det spørgeskema, der blev sendt til Generalsekretariatet for Rådet, og har valgt ikke at acceptere en opfordring til at komme og besvare spørgsmål fra medlemmerne, som alle andre institutioner gør som led i

dechargeproceduren;

Politiske prioriteter

16. minder om, at Rådet i henhold til artikel 286, stk. 2, i TEUF udnævner Revisionsrettens medlemmer efter høring af Parlamentet; beklager, at Rådet gentagne gange har undladt at tage hensyn til Parlamentets henstillinger i dets rådgivende rolle i forbindelse med udnævnelsen af Revisionsrettens medlemmer;

17. beklager mere generelt, at Rådet udøver sine beføjelser i indstillings- og udnævnelsesprocedurer for mange EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer uden at tage hensyn til de berørte parters synspunkter eller henstillingerne fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig; insisterer på, at der er behov for en revision af Rådets prærogativ med henblik på at sikre og styrke den demokratiske deltagelse af de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer og øge de udnævnte personers legitimitet;

18. påpeger den alvorlige kønsskævhed i Revisionsretten, hvor der ved udgangen af 2021 kun var 8 kvindelige medlemmer i forhold til 18 mandlige medlemmer; forstår vanskelighederne med at opnå en ligelig kønsfordeling i Revisionsretten på grund af den nuværende udnævnelsesprocedure; gentager sin opfordring til Rådet om at genoverveje udnævnelsesproceduren med henblik på at løse dette problem med konkrete tiltag, såsom at gøre det obligatorisk for medlemsstaterne at indstille mindst to kandidater af forskellige køn;

19. beklager, at Rådet hidtil har ignoreret Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene[1], og fastholder, at et særligt institutionelt forum ville sikre en stærkere integration af ligestilling mellem kønnene i Unionens politikker og strategier såvel som afgørende koordinering og fremskridt i de vigtigste sager vedrørende ligestilling mellem kønnene;

20. minder om og støtter Ombudsmandens anbefalinger om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces; beklager, at beslutningsprocessen i Rådet stadig er langt fra at være fuldstændigt gennemsigtig, hvilket påvirker borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed og dermed bringer hele Unionens omdømme i fare; opfordrer indtrængende Rådet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for hurtigst muligt at gennemføre Ombudsmandens anbefalinger og de relevante afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol;

21. mener, at anvendelsen af proceduren med enstemmighed i Rådet på visse politikområder lammer EU's beslutningsproces og således gør den sårbar over for afpresning fra medlemsstaternes side, navnlig dem, der ikke overholder retsstatsprincippet; opfordrer Rådet til at anvende proceduren med afstemning med kvalificeret flertal, når det er muligt, og overveje en revision af de traktater, der regulerer afstemningsprocedurerne; mener, at den generelle overgang til en procedure med afstemning med kvalificeret flertal i Rådet er et afgørende skridt i retning af en mere effektiv politikudformning;

22. udtrykker bekymring over Det Europæiske Råds stadig større rolle i forbindelse med

[1] EUT C 445 af 29.10.2021, s. 150.

lovgivningssager, til trods for at denne institution hverken har en lovgivende eller en udøvende funktion og ikke anvender de samme gennemsigtighedsstandarder som Rådet, hvilket betyder, at den ikke drages til ansvar;

23. beklager, at medlemsstaternes faste repræsentanters deltagelse i åbenhedsregistret er helt frivillig, og insisterer på, at alle faste repræsentationer bør deltage aktivt i åbenhedsregistret før, under og efter deres medlemsstats formandskab for Rådet; mener, at de eksisterende etiske regler om interessekonflikter, svingdørssituationer og gennemsigtighed i lobbyvirksomhed bør styrkes og harmoniseres; tilskynder Rådet til at anvende åbenhedsregisterordningen fuldt ud og ud over dens nuværende begrænsninger og opfordrer Rådet til at nægte at mødes med ikkeregistrerede lobbyister;

24. gør igen opmærksom på sin dybe bekymring over bekræftede interessekonflikter hos en række af medlemsstaternes repræsentanter, der er involveret i politiske og budgetmæssige beslutningsprocesser; mener, at medlemsstatsrepræsentanter, som drager direkte fordel af EU-støtte gennem virksomheder, de ejer, ikke bør kunne deltage i politiske eller budgetmæssige drøftelser og afstemninger vedrørende denne støtte;

25. gentager sin opfordring til de skiftende rådsformandskaber om at afvise enhver form for virksomhedssponsorering til at bidrage til dækning af deres udgifter; har forståelse for, at de finansielle ressourcer fra de nationale budgetter varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og at den enkelte medlemsstat, uanset dens størrelse og disponible budgetmidler, bør have lige muligheder for at organisere et vellykket rådsformandskab, men mener, at accept af virksomhedssponsorering fører til omdømmemæssig skade, fordi det risikerer at skabe interessekonflikter; gentager sin opfordring til Rådet om at opføre rådsformandskabet på budgettet for at sikre passende og ensartede standarder for arbejdsprocessens produktivitet og effektivitet;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

26. bemærker, at budgettet for Rådet var på 594 386 954 EUR i 2021 svarerende til en marginal stigning på 0,6 % i forhold til 2020, hvilket er mindre end for 2020, hvor budgettet steg med 1,5 % i forhold til 2019;

27. gentager sin beklagelse over, at budgettet for Det Europæiske Råd og Rådet ikke er blevet opdelt i to klart separate budgetter, som Parlamentet har anbefalet i sine tidligere dechargebeslutninger med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden, ikke mindst for så vidt angår Det Europæiske Råd, hvor det i øjeblikket er umuligt at få pålidelige oplysninger om denne institutions omkostninger;

28. bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet offentliggør en række årlige aktivitetsrapporter fra forskellige dele af Generalsekretariatet, men at det er vanskeligt at få et samlet overblik over aktiviteterne i Generalsekretariatet for Rådet, da der ikke findes en enkelt rapport, der opsummerer og giver et sammenhængende overblik over Rådets aktiviteter;

29. bemærker med tilfredshed, at de årlige aktivitetsrapporter indeholder erklæringer fra Rådets ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, hvoraf det fremgår, at midlerne er blevet anvendt til det tilsigtede formål og i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og at de indførte kontrolprocedurer giver de nødvendige garantier for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle

rigtighed;

30. bemærker, at Rådet foretog 43 budgetoverførsler i 2021, alle på grundlag af finansforordningens artikel 29, og at to af dem omfattede underretning af budgetmyndigheden;

Intern forvaltning, performance og intern kontrol

31. glæder sig over, at Generalsekretariatet for Rådet var i stand til at sikre, at beslutningstagningen kunne fortsætte i Det Europæiske Råd og Rådet på trods af den vedvarende ekstraordinære situation forårsaget af covid-19-pandemien;

32. bemærker, at Rådet i 2021 afholdt i alt 4 581 møder, hvilket udgør en betydelig stigning på 30 % i forhold til 2020, hvor der blev afholdt 3 520 møder; bemærker, at størstedelen af stigningen stammer fra et betydeligt højere antal arbejdsgruppemøder, som steg med 48 % fra 2 790 til 4 135;

33. bemærker med tilfredshed, at Rådet giver dechargemyndigheden et sammendrag af antallet og typerne af interne revisioner, der er foretaget i Generalsekretariatet for Rådet, en sammenfatning af de fremsatte henstillinger og den opfølgning, der har fundet sted i forbindelse med disse henstillinger; bemærker, at der blev gennemført otte interne revisioner i 2021;

34. bemærker, at de interne revisioner omfatter den årlige planlægning og rapportering fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede; bemærker, at de vigtigste henstillinger omfatter, at Rådets finansdirektorat bør vejlede de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i, hvordan de kan dokumentere vurderingen af deres interne kontrolsystems produktivitet og effektivitet for at sikre fuld overholdelse af finansforordningens artikel 74, stk. 9; glæder sig over, at revisionen af Rådets finansielle helpdesk ikke gav anledning til, at Rådets interne revisor udstedte henstillinger med høj prioritet;

35. bemærker, at den interne revision af databeskyttelse viser, at det eksisterende interne kontrolsystem generelt giver rimelig sikkerhed for de processer, der skal gøre det muligt for Generalsekretariatet for Rådet at behandle data med det krævede høje beskyttelsesniveau; bemærker imidlertid, at Rådets interne revisor fremsatte henstillinger med fokus på 1) præcisering af roller og ansvarsområder, styrkelse af rollen for kontaktpersoner vedrørende databeskyttelse og vedtagelse af yderligere gennemførelsesafgørelser med henblik på gennemførelsen af forordning (EU) 2018/1725[2] ("EUDPR") i Generalsekretariatet for Rådet, 2) afhjælpning af efterslæbet af anmeldelser i henhold til den tidligere forordning, som skal omdannes til registre i henhold til EUDPR, klar meddelelse om den type aktiviteter, der kræver et databeskyttelsesregister, og udarbejdelse af en plan for at absorbere det eksisterende efterslæb af tilbageværende anmeldelser og 3) revision af cloud-politikken;

36. bemærker, at revisionen af ansættelsesprocedurerne afstedkom, at Rådets interne revisor

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

fremsatte henstillinger til Generalsekretariatet for Rådet om at fastlægge en eller flere indikatorer til overvågning af opfyldelsen af det centrale mål for ansættelsespolitikken ("at forsyne Rådets Generalsekretariat med det bedste personale til at opfylde dets behov"); glæder sig over, at revisionen af den almindelige lovgivningsprocedure ikke gav anledning til, at den interne revisor fremsatte henstillinger med høj prioritet;

37. bemærker, at revisionen af den operationelle sikkerhed gjorde det muligt for Rådets interne revisor at konkludere, at det eksisterende interne kontrolsystem generelt giver rimelig sikkerhed for, at de mål, der er fastsat for den operationelle sikkerhed, er nået; bemærker imidlertid, at den interne revisor fremsatte henstillinger vedrørende 1) dokumentation for opfølgning af kvalitetskontroller og penetrationstest, 2) forbedring af den fysiske sikkerhed, 3) ajourføring af instrukser til sikkerhedspersonalet og 4) gennemførelse af en ny risikovurdering af IT-sikkerhedsnetværket;

38. bemærker, at revisionen af generalsekretariatets kontorautomatiseringsnetværk førte til, at Rådets interne revisor fremsatte henstillinger vedrørende præciseringen af mandater, tildeling af sårbarhedsvurderingsaktiviteter i netværkene og migration af følsomme systemer til mere beskyttede netværkssteder;

39. bemærker, at revisionen af det netværk, der støtter bygningsforvaltningssystemerne i Generalsekretariatet for Rådet, førte til, at Rådets interne revisor fremsatte henstillinger med henblik på 1) at fastlægge en strategi for fremtiden for bygningsforvaltningssystemerne og omfanget af digitale tjenesters inddragelse i relaterede operationelle aktiviteter, 2) at nå til enighed om et minimumssæt af informationssikkerhedskrav, der skal indgå i kontrakter med tredjeparter for at styre risikoen som følge af eksterne leverandørers adgang til systemerne i Generalsekretariatet for Rådet, og 3) at vurdere migrationen af IT-systemer til bygningsforvaltning til datacentrene for digitale tjenester for at afbøde fysiske og miljømæssige trusler mod de nuværende informationsbehandlingsfaciliteter;

40. bemærker med tilfredshed, at den relative andel af e-fakturaer som led i digitaliseringen af tjenesterne er steget støt fra 1 % i 2014 til 74 % i 2020 og 89 % i 2021;

Menneskelige ressourcer, ligestilling og personalets trivsel

41. bemærker, at antallet af stillinger i Rådets stillingsfortegnelse i 2021 blev fastsat til 3 029; beklager imidlertid, at Rådet offentliggør meget begrænsede oplysninger om sammensætningen af sit personale; bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet ifølge oplysningerne på dets websted havde i alt 3 119 ansatte pr. 16. januar 2022, hvoraf 1 791 (57 %) var kvinder, og 1 328 (43 %) var mænd; bemærker, at der var 50 medarbejdere, der var kategoriseret som den øverste ledelse, hvoraf 19 (38 %) var kvinder, mens 31 (62 %) var mænd; bemærker, at der var 82 medarbejdere, der var kategoriseret som mellemledere, hvoraf 36 (44 %) var kvinder, mens 46 (56 %) var mænd; bemærker, at 1 459 var kategoriseret som administratorer, hvoraf 806 (55 %) var kvinder, mens 653 (45 %) var mænd; bemærker endelig, at der var 1 412 medarbejdere, der var kategoriseret som assistenter og sekretærer, hvoraf 889 (63 %) var kvinder, mens 523 (37 %) var mænd;

42. beklager manglen på oplysninger om gennemførelsen af Rådets kønshandlingsplan og om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre lige muligheder for personer med handicap, der er ansat i Rådet; opfordrer Rådet til at give budgetmyndigheden

oplysninger om kønsbalance, geografisk fordeling og handicap for så vidt angår dets medarbejdere og om de dermed forbundne interne politikker; bemærker, at alle 27 medlemsstater er repræsenteret i personalet, men at den geografiske balance fortsat ikke er optimal (enkelte medlemsstater er overrepræsenterede);

Etiske rammer og gennemsigtighed

43. beklager, at adfærdskodeksen for formanden for Det Europæiske Råd trods adskillige anmodninger fra Parlamentet ikke er blevet bragt i overensstemmelse med Parlamentets og Kommissionens adfærdskodeks, navnlig hvad angår aktiviteter, der skal godkendes, efter at formanden forlader posten;

44. beklager ikke at have modtaget oplysninger om den adfærdskodeks, der gælder for alle ansatte i Rådet; gentager, at etisk adfærd bidrager til forsvarlig økonomisk forvaltning og øger offentlighedens tillid, og at der som understreget af Revisionsretten i dens særberetning nr. 13/2019 er mulighed for forbedring af EU-institutionernes etiske rammer, da enhver form for uetisk adfærd blandt ansatte og medlemmer tiltrækker stor offentlig interesse og svækker tilliden til Unionen;

45. bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet offentliggør en rapport med oplysninger om de erhvervsmæssige aktiviteter, der udføres af tidligere højtstående tjenestemænd i Generalsekretariatet for Rådet efter deres udtræden af tjenesten (artikel 16, stk. 3 og 4, i personalevedtægten); bemærker, at to højtstående tjenestemænd ifølge denne rapport erklærede, at de havde til hensigt at udøve erhvervsmæssige aktiviteter, og at der var indgivet i alt syv anmodninger; bemærker, at ingen af anmodningerne blev anset for at falde ind under anvendelsesområdet for artikel 16;

Digitalisering, cybersikkerhed og databeskyttelse

46. bemærker, at Rådets budget for databehandling og telekommunikation i 2021 var på 47 116 000 EUR, hvilket svarer til en stigning på 5,9 % i forhold til 2020;

47. glæder sig over, at antallet af videokonferencemøder og hybridmøder steg med 107 % fra 1 380 i 2020 til 2 859 i 2021;

48. opfordrer Rådet til at undersøge mulighederne for at anvende open source-teknologier så bredt som muligt og aflægge rapport om fremskridtene med anvendelsen af sådanne systemer;

Bygninger

49. bemærker, at Rådets budget for bygninger i 2021 var på 57 151 000 EUR, hvilket svarer til en stigning på 0,9 % i forhold til 2020;

50. bemærker, at Rådet erklærer, at deres bygningspolitik er stabil, og at målet fra 2004 om at skaffe plads til alle dets og Det Europæiske Råds aktiviteter i Bruxelles i bygninger, som det ejer, blev afsluttet med leveringen af Europabygningen i 2016;

Miljø og bæredygtighed

51. bemærker, at det er vanskeligt at indhente ajourførte oplysninger om eventuelle

initiativer fra Rådet vedrørende miljø og bæredygtighed; opfordrer Rådet til systematisk at rapportere om miljø- og bæredygtighedselementer i forbindelse med deres arbejde som led i dets årlige rapportering;

52. opfordrer Rådet til at etablere systemer, hvis de ikke allerede er etableret, til at tilskynde personalet til at anvende offentlig transport eller anden lavemissionstransport såsom cykler for at reducere Rådets CO_2-fodaftryk;

53. bemærker, at det i Rådets finansieringsoversigt nævnes, at Rådet ved udgangen af 2021 var i besiddelse af 2589,2 grønne energicertifikater baseret på den energi, der produceres af solpaneler, der er placeret på taget af Rådets bygninger; anmoder Rådet om at aflægge rapport om salget af disse certifikater på det åbne marked og om den tilsigtede anvendelse af de genererede indtægter;

Interinstitutionelt samarbejde

54. opfordrer Rådet til at følge op på Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2022 om opfordringen til et konvent om revision af traktaterne;

55. opfordrer Rådet til fuldt ud at overholde de forpligtelser, der er fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter[3];

Kommunikation

56. bemærker, at 2021 var et rekordår med mere end 20 mio. besøg på Rådets websted, hvilket svarer til en stigning på 23 % i forhold til 2020, og at antallet af følgere på Facebook steg med 3 %, mens antallet af følgere på Twitter og Instagram steg med henholdsvis 11 % og 29 %;

57. opfordrer Rådet til at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at anvende de to open source-platforme for sociale medier, EU-Voice og EU-Video, der blev lanceret som et offentligt pilotprojekt for at fremme brugen af gratis og open source sociale netværk; opfordrer Rådet til at anvende decentraliserede sociale netværk som alternativer til meget store onlineplatforme, såsom Mastodon.

[3] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.